

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 64/14

Luksemburg, 30 kwietnia 2014 r.

Wyrok w sprawie C-475/12
UPC DTH Sàrl / Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Państwa członkowskie mogą nadzorować przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony konsumentów przez spółki, które pomimo że mają siedzibę w innym państwie członkowskim, świadczą na ich terytorium usługi łączności elektronicznej

Nie mogą one natomiast zobowiązywać tych spółek do tworzenia na ich terytorium oddziału lub spółki zależnej

UPC jest spółką luksemburską, która z Luksemburga odpłatnie świadczy pakiet usług programów radiowych i audiowizualnych pobieranych przez satelitę i podlegających ograniczonemu dostępowi. Usługi te są świadczone na rzecz abonentów mających siedzibę w innych państwach członkowskich, w tym na Węgrzech.

W wyniku skarg wniesionych przez abonentów UPC, organy węgierskie wezwały UPC udostępnienia im informacji dotyczących jej stosunków umownych z jednym z jej klientów. UPC odmówiła jednak przedstawienia tych informacji. Ponieważ jej siedziba znajduje się w Luksemburgu, organy węgierskie nie są, zdaniem spółki, właściwe do wszczęcia wobec niej postępowania nadzorczego. Nie otrzymawszy wnioskowanych informacji, węgierskie organy nałożyły na UPC grzywnę. Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta Budapeszt, Węgry) rozpoznający wniesioną przez UPC skargę kwestionującą grzywnę zmierza do ustalenia, czy węgierskie organy są upoważnione na podstawie prawa Unii do nadzoru nad działalnością UPC na Węgrzech.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał Sprawiedliwości zauważył, że usługa świadczona przez UPC jest „usługą łączności elektronicznej”. W tym zakresie Trybunał przypomniał, że dyrektywa „o zezwoleniach”¹ zezwala państwom członkowskim na wprowadzenie wymogu rejestracji rozpoczęcia świadczenia takiej usługi na ich terytorium. Podobnie, dyrektywa ta zezwala państwu członkowskiemu, na terytorium którego zamieszkują odbiorcy tej usługi, na uzależnienie jej świadczenia od spełnienia określonych warunków właściwych dla sektora łączności elektronicznej.

W ten sposób, **organy krajowe mogą żądać od przedsiębiorstw informacji koniecznych dla oceny przestrzegania warunków dotyczących ochrony konsumentów**, w przypadku gdy otrzymały one skargę lub prowadzą dochodzenie z ich własnej inicjatywy. W tym kontekście **państwa członkowskie mogą wszcząć postępowanie nadzorcze w odniesieniu do prowadzonej na ich terytorium działalności przez dostawców usługi łączności elektronicznej mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii.**

Państwa członkowskie nie mogą natomiast wymagać od tych dostawców utworzenia oddziału lub spółki zależnej na ich terytorium, ponieważ taki obowiązek byłby sprzeczny ze swobodą świadczenia usług.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie

¹ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 108, s. 21), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. (Dz.U. L 337, s. 37).

z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793